

עפ"ת 51891/01/17 - יוסף-אריה עזרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 מאי 2017

עפ"ת 51891-01-17 עזרי נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער
יוסף-אריה עזרי

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה עו"ד אלירן אשכנזי

המערער התייצב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטתו של בימ"ש קמא (השלום לתעבורה בפתח תקווה, כב' השופטת מגי כהן), שלא לבטל את פסק דינו שניתן בהעדר המערער ביום 30.11.16 - בגדרו נדון לקנס בסך 3,000 ₪, פסילה בפועל למשך 12 חודשים, ופסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים. יצוין, כי המערער נדון בגין ביצוע עבירת מהירות של 132 קמ"ש במקום 70 קמ"ש בדרך שאינה עירונית. כל זאת ביום 9.7.16.
2. יצוין כי ביום 18.1.17 דחה בימ"ש קמא את בקשתו של המערער לביטול פסק הדין בהעדר, בציינו כי על פי אישור המסירה המצוי בתיק, המערער זומן כדן, ואין די בכפירתו הכללית כדי לבסס עיוות דין.
3. בהודעת הערעור מייחד ב"כ המערער את טענותיו כנגד תקינות אישור המסירה שאף הוצג לעיון לבית משפט קמא, כמו גם בפני.

בנקודה זו הפנה ב"כ המערער לפסיקה שצוינה בהודעת הערעור (תת"ע (ירושלים 04-6039-16), תת"ע (נצרת) 08-775-07, כמו גם עפ"ת 16-02-47331 (מחוזי ת"א) - שעניינם הקפדה על המפורט באישור המסירה, מקום בו מדובר בהוראת דין (תקנה 44 א' - נ.ב.) - היוצרת חזקה מרחיקת לכת, ועל כן צריך שהמסמך, הדואר הרשום, יהיה ממולא כהלכה כדי שיהיה ברור שהדואר אכן נשלח והגיע ליעדו.

וכן ציין את העובדה כי על פי התיקון לצו התעבורה שהוצא לאחרונה, עסקינן בעבירת מהירות הנושקת לעבירה מסוג ברירת משפט (חריגה של 2 קמ"ש בלבד מגובה ברירת המשפט) - והעונש היחיד בגינה - הוא קנס בסך 1,500 ₪.

משכך, ציין ב"כ המערער כי הותרת העונש על כנו, תהווה בבחינת עיוות דין למערער.

במעמד הדיון בערעור, הרחיב ב"כ המערער את טענותיו בבחינת הרחבת חזית - בטענותיו כנגד תקפותה של חזקת המסירה על פי תקנה 44 א' לתקנות - בנוגע לעבירות נשוא הערעור שבפני.

בנקודה זו, הצביע ב"כ המערער על טעות שנפלה בפסיקתו של כב' השופט שוהם בסוגיה זו.

5. ב"כ המשיבה התנגד לעתירותיו של ב"כ המערער בציינו כי לא נפל פגם באישור המסירה נשוא הערעור - הנושא את כל הנתונים הרלוונטיים, וכן כי אין לטעון כנגד חזקת המסירה בעבירות כגון זו שבה הורשע המערער, כמו גם כי אין להקיש מהתיקון לצו התעבורה, לענייניו של המערער באשר אין לו כל תוקף בעניינו.

6. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, אני סבורה כי דון הערעור להתקבל.

זאת, לא מן הטעמים שפורטו על ידי ב"כ המערער באשר לתקינות אישור המסירה או לתקיפותה של תקנה 44 א', אלא באשר לחשש מעיוות דין עם יוותר פסק הדין בהעדר על כנו.

לא ניתן להתעלם כמפורט על ידי ב"כ המערער מהתיקון לצו התעבורה, שהגם ולא חל על המערער מבחינת תאריך כניסתו של התיקון לתוקף - הרי שלא ניתן להתעלם מהעובדה כי בעניינינו חריגה מזערית של 2 קמ"ש מגובה ברירת הקנס - וזאת בשים לב לענישתו המפליגה של המערער בהעדורו, בין היתר לפסילה בת שנה.

לא התעלמתי מהתייחסותו של בימ"ש קמא להרשעותיו הקודמות של המערער האוחז רישיון נהיגה משנת 1975, עברו המכביד הכולל 50 הרשעות קודמות, ועם זאת, האחרונה בהן מספטמבר 2014.

עם זאת, אני סבורה כי מכלול השיקולים מחייב את ברור דינו של המערער - לבל ייגרם עיוות דין בעניינו.

7. פסק דין זה כפוף להפקדת סך 3,000 ₪ במזומן לקופת בית המשפט תוך 7 ימים מהיום.

8. לפיכך מתקבל הערעור, יבוטל פסק דינו של בימ"ש קמא והדיון יושב אליו להישמע כמעיקרו.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ז, 04/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת